

**Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola
Prodigi Euangelici**

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigii Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

1. (In se reuersus) exponi posse (per contra se) quod vbiq[ue] pugna sit. & sæpe contra ipsum Deum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

Quare dilectissimi si serio in nos reuerti velimus, ac vitam malam in melius efformare, & Deo vacare toto corde, ante omnia curemus recolligere nostros sensus, & cogitationibus mundo seruientibus signū dare receptui, submouere negotiorum pluralitatem, & dicamus, animæ quisque suæ, quod veteres Romani in suis sacrificiis: *hoc age, sepone alia, seruias Deo toto corde: conscientiam tuam exhinc cogita, nihilque amplius. Porro vnum est necessarium.* Deus faciat nobis omnibus hanc gratiam.

CONCIO OCTAVA.

7. *Εἰς ἑαυτὸν ἡ δὲ ἐλθὼν εἶπε.*

7. *In se autem reuersus, dixit.*

7. *Quumque ad se rediisset, ait.*

Græc.

Vulgata.

Syriaca.

ARGVMENTVM.

- Dicemus } 1. *In se reuersus exponi posse (per contra se) quod ubique pugna sit, & saepe contra ipsum Deum.*
 hodie } 2. *De triplici contra Deum pugna.*
 } 3. *Quomodo prodigus tandem pugnam inierit cum Satana, conuersus ad Deum.*

A V E.

I.

In se reuersus exponi posse (per contra se) quod ubique pugna sit, & saepe contra ipsum Deum.

Hic vsque, dilectissimi, expositionem communem verborum, *in se reuersus*, secuti sumus: quæ voculam (in) pro *intra aut intro* accipit. Ac inde pulcherrimos, qui inde elici possunt, conceptus extraximus; forte plures quam necesse, omnes tamen (vt mihi videtur) admodum elegantes, melioresque quam in initio sperassem ex tali radice posse educi. Deo laus qui ea nobis inspirauit, *pro vestra exhortatione & salute.* Hodie tamen 1. Cor. 2. expo-

Quar

expositio mihi occurrit noua plane, atque extraordinaria, non tamen (vt opinor) reiicienda. Accipit aliquando uocula græca (Ε'ς) id est (in) latine pro aduersus, contra) contra gallicè. Æschines enim bonus author græcus, eam sic usurpat, Ε'ς τὸν δέιμον, ad-

Cicero orat. sus populum. Cicero etiam eadem significatione in *resp. ad Sall.* raro accipit, vt in oratione contra Salustium. *Cari debet omni uitio, qui in alterum paratus est dicere, & quia do sic inuectiuas suas inscribit in M. Antonium in Verrem in Vatinius &c. & nos cum dicimus, in patriam dico, in Tyrannum pugno.* Atque si illud (in) ita uertamus, in se reuersus, significabit aduersus se reuersus, & uerba ista nobis innuent, quod Prodigus tandem arma sua, rationem, disceptationesque suas, contra se uerterit, id est, factus sit sibi contrarius, sibi inimicus, suorum accusator operum, qui antea nimia philautia indiscrete amauerat, quod sibi iam pugnam indicat, se culpans, se damnans, & qui antea suis patrociniabatur erroribus, iam factus sit actor suorum criminum.

Quod petiit, spernit, repetit, quod nuper amisit.

Nouus sed plane egregius uerusque conceptus, fecundus admodum, qui occasionem dabit docendi hodie, quomodo nunquam homo omni pugna careat, aut contra Deum, pro se & Diabolo; aut contra Diabolum, cōtra se pro Deo. Det Dominus ut tam uerberem fecundamque materiam, fecunde & salutariter pertractemus.

Ex quo mundus cœpit, certum est nunquam defuisse pugnas, non hominibus, non angelis, non Deo ipsi, non terræ, non cælo: semper ubique, inter omnes pugna: inter Deum & creaturas, inter Angelos & Angelos, inter homines & homines, inter Deum & Angelos, inter Deum & homines, inter ciuitatem Dei, in sui contemptu & Dei amore fundatam, & inter ciuitatem Diaboli fundatam in contemptu Dei,

D. August. & amore sui: harum ciuitatum belli duces sunt, Deus in *serm. cō-* ex vna, Satan ex altera parte. Ecquid dubitatis? *posuit mu. serm. 4.* aduersarius noster in calo bellum, dicit S. Augustinus. Lu-

eifer

cifer videns humanam nostram naturam, in Christo, & B. Virgine, exaltâdam supra se & omnem naturam Angelicam, mouit cælum factione, ac sibi asciuit assecclas & sectatores. Ex altera parte Deus S. Michael, bonosque pro se habuit Angelos.

Apoc. 12.

Factum est pralium magnum in celo: Michael & Angeli eius praliabantur cum Dracone, & Draco pugnabat, & Angeli eius: & non valuerunt neque locus inuentus est eorum amplius in calo. Et proiectus est Draco ille magnus, serpens antiquus qui vocatur Diabolus & Sathanas, qui seducit vniuersum orbem: & proiectus est in terram, & Angeli eius cum illo missi sunt.

*Vide Fenar-
dent. nostrum,
Com. in E-
pist. Iuda,
pag. 202.*

Idem Satan etiam alias Deo bellum mouit, de sepultura ac corpore Mosis, quod Deus voluit esse incognitum, vt Iudæis ad lapsum inclinatis, idololatriæ fabricaret occasionem, aut de tuitione synagogæ, quæ corpus mysticum Mosis dicebatur, vt modo Ecclesia corpus mysticum Christi: multo etiam audacius in deserto, quasi confertis manibus Christo colluctari ausus est: sed acerrime ac cruentissime cum Iudæos & gētiles & ipsum œconomū eius Iudā proditorem (*Dux meus & notus meus*) ad crucem vsque ausus est armare, ac instigare. Nonne hæc dira Satane cōtra Deum prælia, & Angelorum in Angelos? Quid dicam de directis ac indirectis, certisque insidiis quas transfuga perfidus Deo suo collocavit.

Psal.

Nonne apertum fuit, & directe contra Deum bellum illud, quod eijciens orbe religionem veram, Deique cultum, tot gentibus, tot locis, idololatriam ac superstitiones induxit.

Adgressus superisque Iouem detrudere regnis.

Nonne nimium indirectum fuit contra Deum bellum; quando tam fraudulenter primos nostros parentes aggressus, mirabili stratagemate, sibi subiugavit duos illos Dei vasallos adeo simplices ac bonæ fidei? Nunquid manifestum bellum Deo infert, dum principem se facit mundi, ac per mille tentationes tot animabus dominatur? Deum petit scelestus, quando nos intercipit, & quia in ipsum nihil potest, hoc

hoc

hoc satagit vt nos destruat, & sternat statuas viuas, ve-
rasque Dei quem odit, imagines.

Quia Diuinitati nihil in se officere potest, tentat
fideles subditos, ipsosque Angelos, quorum impedit
quantum potest suggestiones bonas, ad animarum
salutem, ad corporum incolumitatem, vt cum prin-
ceps regni Persarum, id est malignus spiritus, Persa-
rum tentator, restitit Angelo Gabrieli vno & vigin-
ti diebus. *Princeps regni Persarum, restitit mihi vigin-
ti diebus.*

Daniel. 2.

Luca 11.

Iob.

Hic ille fortis est, cuius Lucas meminit, qui arma-
tus custodit atria sua, hic mundi princeps, cuius im-
perium inuasit ac vsurpat. Hic ille *qui factus, vt nul-
lum timeret, Princeps super omnes filios superbia.*

II.

De triplici contra Deum pugna.

Iob 7.

Senec. epist.

51.

CVM vita hominis quantumcunque longa (vt
Iob loquitur) *militia sit super terram, & iuxta Se-
necam nobis militandum, & quidem genere militia, quo
nunquam quies, nunquam otium datur.*

Vnde & congregationem fidelium militantem ap-
pellamus ecclesiam, quia semper sub armis agit. In-
ueniuntur tamen homines ad eum infelices, qui non e-
dant sub signis Satanæ, vt contra Deum pro sensualitate
sua bellum famant: cum pro Deo, contra Satana-
nam, & concupiscentias suas, sub crucis labara, vt
Christi signo militare deberent. Vnus hoc, alius alio
modo, ita numerum augent turmarum Satanæ, vt
Christi agmen, multitudine sua, multum præcellat.
*Angusta via qua ducit ad vitam, & pauci ambulant per
eam. Multi vocati pauci vero electi. Ambigitis ne? S. Pro-
pheta Iob clare id ipsum pronuntiat, & ad viam for-
mam modumque horum Trasonum, præsumptuosius
que exercitus depingit.*

Iob 15.

*Tetendit impius aduersus Deum manum suam, &
contra omnipotentem roboratus est, cucurrit aduersus
eum erecto collo, & pinguis ceruice armatus est.*

Contemnens quasi vires diuinas, ac benefeputans

obte etum